

TELE PENSJONISTEN

Medlemsblad for Telepensjonistenes Landsforbund Nr. 3103 - 30. årgang

Telepensjonistenes Landsforbund**Postadresse: 1331 Fornebu. Besøksadresse: Kongensgt. 8, Oslo.****Telefon 22 77 69 52 - telefaks 22 77 69 55,****e-post: kon.telepensjonistene@telenor.com - Nettside: www.telepensjonistene.no****Landsstyret**

Leder	Gerd Waaktaar Gamst, Lille Borgenvei 14A, 0370 Oslo	tlf.	22 49 46 50
Nestleder	Arnulf Krokan, Haldenv. 9, 1387 Asker		66 78 35 44
Sekretær	Einar Heggelund, John Colletts alle 97B, 0870 Oslo		22 18 48 29
Kasserer	Ragnhild Møklebust, Ekraavn. 7C, 0756 Oslo		22 50 38 19
Styremedlemmer	Gerd Parelius, Bøckmannsvei 24, 7019 Trondheim		73 93 10 20
	Bjarne Ulvang, Myrholtet 242, 5142 Fyllingsdalen		55 16 38 65
	Gerd Blomstrand Kristensen, Tjeldberget 11, 8012 Bodø		75 58 11 68
Vararepresentanter	Elisabeth Augland, Koggevn. 62, 4624 Kristiansand		38 08 52 78
	Mery Hope, Johannesg. 23, 4014 Stavanger		51 56 33 84
	Jan H. Andreassen, Blomstervn. 37, 2208 Kongsvinger		62 81 59 40
Revisorer	Kjell Berglie, Selvbyggerveien 127, 0591 Oslo		22 65 30 05
	Rolf Sandaker, Prost Holsviksvei 38, 1362 Hosle		67 14 10 20
Vararepresentant	Reidun Sandnes, Terrasseveien 96, 0682 Oslo		22 26 49 80
Redaktør:	Jahn Hassel, Harry Borthens vei 14, 7040 Trondheim	tlf.	73 50 01 67
	E-post: janhasse@online.no	mob.	918 39 635

Forsidebilde: Til værs med Telenor og Opplysningen. Foto: Jahn Hassel
 Grafisk Produksjon: Lade Offset A/S
 Opplag: 3550

Innhold:

Lederen har ordet	3	Åpen dag på Fornebu - en happening	11
Problematisk rydding i pensjonistrabatter	3	Telespar - Telenorfamiliensbank	12
Redaktørens hjørne	4	Sofustanker	13
Nytt fra Forbundsstyre	4	Da gamle Olsen var en ressurs	14
Eldrepolitisk engasjement i Førde	5	Ferie på trøndersk	15
Tormod – en aktiv "Telepensjonist"	6	Hva er ferie?	16
Hornemannsgården - pensjonistenes mekka	8	Fokus på Helgeland Telepensjonistforening	17
Banksjefen på Fornebu	10	Eldre og trygghet i hjemmet	18

Frist for innlegg til neste nr.: 10. november 2003

Send helst stoff via E-post eller på diskett via posten.

Redaktøren forbeholder seg retten til å forkorte innlegg.

LEDEREN HAR ORDET

Sommeren ble nettopp så varm, fin og lang som vi ønsket oss – en deilig tid. Med nye krefter går vi nå løs både på oppgaver som venter og på hyggelige sysler av mange slag. For oss i en by er det kunstutstillinger og teaterforestillinger, og for oss alle kommer

nye bøker og filmer. Naturen er fin og frisk med vakre farger. Valget er ditt – bruk mulighetene!

Valgkampen er snart over, og takk for det. Knyttneveslag for åpen scene, påstander om voldsovergrep, samt folkemøter som mest er show, hva er dette? For meg er det viktig at barnebarna skal ha et godt samfunn å leve i, men får de det? Politikerne var heller ikke på sitt beste i sluttspurten av trygdeoppgjøret, det ble en hard tau-trekning. Til slutt ble grunnbeløpet hevet med 4,97% pr. 1. mai, inkludert etterslep for 2001 og 2002. Det var mye kluss og rot, men i dagens økonomiske situasjon vi må si oss tilfreds med resultatet.

Det nye forbundsstyret har hatt sitt første møte. En tredel av medlemmene er nye denne perioden, og vi ser frem til å arbeide i team. Styret vedtok at årets tilskudd til foreningene skal være det samme som i 2002 – kr. 2.000 pr. forening pluss kr. 130 pr. medlem.

Styret har registrert sterk interesse for å videreføre ordningen med lederkonferanser, gjerne kombinert med landstreff for medlemmene. Dette er ressurskrevende arrangementer, men under forutsetning av at en lokalforening er villig til å ta på seg en vesentlig del av arbeidet, håper vi å få dette til i første halvdel av 2004. Vi kommer tilbake til disse planene senere.

Problematisk rydding i pensjonistrabatter

Heller ikke til denne utgaven av Telepensjonisten ser Telenor seg i stand til å gjøre rede for oppryddingen av gamle avtaler om telefonrabatter til pensjonister og andre som har sluttet i Telenor. Mange av oss har registrert at noe er på gang, men det har vært uråd hittil å få greie på hva som egentlig er galt.

”Oppgaven er større og mer komplisert enn vi hadde ventet”, sa de ansvarlige i Kundeservice, før de ga seg selv munnkurv og henviste til Telenors advokater for

Sommeren har hatt fokus på to saker i forholdet til Telenor – en positiv, den andre ikke. Det positive først: I et innledende møte med Telenor om framtidig økonomisk støtte, ble følgende skissert:

- støtten frigjøres fra velferdsmidlene og knyttes til budsjettet i konsernstab
- støtten bygger på antall medlemmer i forbundet, men med vurdering av kategori
- leieforhold blir ikke bare bundet til Telenor Eiendom, muligheter på det lokale eiendoms-markedet kan også vurderes
- kriteriet for tildeling er at støtten går til kontor-lokale og drift av foreningen

Så den negative saken: Telenor Pensjonskasse, etablert i 1995 som en fortsettelse av TBKs kasse, har i dag ca. 1.350 pensjonsmottakere. Avkastningen av pensjonskassens investerte midler skal gå til regulering av pensjonene, men bedriften kan også om nødvendig tilføre midler. Avkastningen har ikke vært god de par siste årene, og Telenor valgte altså å ikke tilføre midler til regulering – til tross for et resultat etter skatt 2. kvartal på 1,68 milliarder!

Konsekvens: Det ble null regulering av pensjonen for de 1.350 pensjonistene. Tidligere løfter fra Telenor om ”minst like gode vilkår som i Statens pensjonskasse” gjaldt ikke. For kommende Telenor-pensjonister bør dette være en virkelig vekker. Styret vil følge med i utviklingen av denne og andre saker videre fremover, det blir en travel tid.

Til slutt ønsker jeg samtlige medlemmer i forbundet en hyggelig, aktiv og fin høst!

Gerd Waaktaar Gamst

ytterligere spørsmål. Og der har det heller ikke vært noen forklaringer å få. Så nå lurer vi fælt på hvilke svin som er ute og går i skogen, - noe må det jo være når alt ble så vanskelig?

Leserne får vente i spenning på neste nummer av bladet. Da er vi lovet en skriftlig redegjørelse. Og skulle det vær noen av leserne som selv har svin på teleskogen, kan det være et godt råd å jage dem hjem før kulda kommer.

REDAKTØRENS HJØRNE

Valget er over. Vi har ventet i spenning på resultatet. Vil pensjonistmakten vises i valgresultatet? Deadline for bladet er passert, men jeg har valgt å vente på siste nytt før bladet går i trykken, for å få med en hale om valgresultatet.

Aktive Dagunn Klakegg i Førde fortalte oss på Landsmøtet i Stjørdal

hvordan Seniorgruppa i Førde har engasjert seg for å få eldresaker på kartet og eldre inn på valglistene. Det har virket i Førde. Der har valginnspurten i hovedsak dreid seg om heftige diskusjoner om manglende eldrepolitikk hos partiene. Etter at Seniorgruppa saumfor partienes programmer og ga terningkast for engasjementet i eldresaker, ble det brann i rosenes leir. Terning kast fra 0 til 5 ga gjenklang i media og hos velgerne, og de partiene som fikk stryk jamret stygt. Tiltaket viser at eldremakt, eller pensjonistmakt, er mer enn talemåter. Vil vi ha politisk makt og innflytelse, så kan vi skaffe oss den.

Landets 1 million pensjonister er en 'grå maktfaktor'. Vi er mange og kan få stor innflytelse på valg og avstemninger dersom vi samler kreftene våre i felles sak. Men det skal åpenbart mye til.

Vi er individualister. Lar oss ikke lett styre. Snakker heller om eldres problemer enn å være med å løse dem. I så måte er gruppa i Førde et unntak. Som Telepensjonistforening skal vi være politisk nøytral. Det hindrer oss ikke å kunne

engasjere oss 'for å påvirke eldreomsorg og eldrepolitikk i praksis' som det nå står i vedtektene våre. Men vil vi det?

Å være med i pensjonistforeninger er å videreføre arbeidsforholdet til et kollegialt fellesskap utenfor bedriften. Selv om bedriften kuttet alle bånd til sine tidligere ansatte, vil pensjonistfellesskapet overleve. Båndene i årelangt arbeidsfellesskap er sterke. Så sterke at det kan skake enhver bedrift om kreftene ble vendt i mot. Det samme gjelder for politiske partier. Pensjonistmakten, eller 'Grey Power' som det heter i utlandet, er lite synlig. Vi driver fredelig med vårt, men sitter også på gjerdet og følger vår nære verden. Trakk oss på tærne, og du kan få svi. Politikerne vet det. Derfor alle fagre løfter foran valget.

Kan vi ane pensjonistmakten dagen etter valget? Kan noe av Høyres tilbakegang forklares med velgerprotest mot 'Bestemor på anbud'? Og når SV, FRP og Pensjonistpartiet har framgang, skyldes det at de har fokus på kvalitet i eldreomsorgen framfor kostnadene?

Som pensjonister har vi forventninger til Telenor. Ikke så store, etter hvert. Men et håp om å bli estimert som tidligere byggere av Telenorfellesskapet. Vi er bedriftens forhistorie på godt og vondt. Må Baksaaas forby at vi settes på gata uten husly, estime og almisser.

Bladet sparer. Vi er blitt litt gråere som pensjonister flest, men det er innholdet som teller. Der kan du også bidra. Blant 3000 telepensjonister fins det vel noen som ønsker spalteplass til tanker og meninger?

Jahn

Nytt fra Forbundsstyret

Det nye forbundsstyret holdt sitt første møte i Oslo 4. september. Lederen ønsket de nye medlemmene Elisabeth Augland og nestleder Arne Krokan velkommen i styret. Evald Hagenes fikk takk og klem etter å ha vært aktivt styremedlem i to perioder.

Landmøtet på Stjørdal i starten av juni ble evaluert. Konklusjonen ble stor takk til Trondheimsforeningen for et god arrangement og tilfredshet med program og delegatenes engasjement. Mindre bra var at flere foreninger unnlot å møte uten å varsle forfall. Disse får en høvelig ekstraregning for det. Økonomisk ble møtet billigere en tidligere med en kostnad på vel 65000 kr for forbundet.

Regulering av pensjoner fra Telenor ble det ikke noe av i år. Gerd har skriftlig beklaget det og send innlegg til Åpen Linje. Det dreier seg om et lite beløp for Telenor – og stor negativ effekt i omdømmet.

Tilskudd til foreningene fra forbundet ble satt til 2000 kr pr forening og 130 kr pr medlem. Det er som i fjor.

Den økonomiske situasjonen er fortsatt vanskelig, og ordningen med øremerkete bevilgninger til dyr leie av husrom hos Telenor Eiendom er ikke endret. Men etter møte med Tore Andli og Anita Vatne som ny kontaktperson, synes det å være vilje til stede for å løse bindingen til Eiendom og heller støtte med penger over HR-budsjettet på visse betingelser. Saken diskuteres videre med Telenor.

Telepensjonisten tynger budsjettet. Det blir et spørsmål hvilket blad og hvilken kvalitet pensjonistene ønsker å ha. Det er fortsatt aktuelt å redusere kostnaden til trykking. Vårt blad er veldig snilt i pensjonistspørsmål, sammenliknet med andre foreninger. Ønsker vi en hardere linje? Redaktøren etterlyste meninger om følsomme saker som gravferdsstøtten, G-reguleringene, sykehjemsituasjonen og lignende.

Lederkonferanse over to dager er ønskelig i slutten av april 2004. Planlegging startes.

G-reguleringen orientert Gerd om. Pengene er utbetalt, men mange tror de skal få mer som etterregulering. Relativt sett ble oppgjøret bra. Men bare 0,9 % av pengene kom som reduksjon av tidligere etterslep.

Gerd Waaktaar Gamst takker Evald Hagenes etter to aktive perioder i Landsstyret.

ELDREPOLITISK ENGASJEMENT I FØRDE

Pensjonistforeininga i Førde utfordrer landsstyret etter landsmøtet i Stjørdal i juni.

Telepensjonistene i Sogn og Fjordane vil gjerne uttrykke si støtte til forslaget om å endre vedtektenes §2 - Formål, til også å omfatte: " ... og arbeide aktivt for å påvirke eldreomsorg og eldrepolitikk i praksis."

Vi har tidlegare teke opp spørsmålet om støtte til dei eldste eldre, og vi er glade for at tida no er moden for ei endring av formålparagrafen. Ein SINTEF-rapport viser at 40% av beboarane på norske sjukeheimar ikkje får tilstrekkeleg tilgang på mat og drikke. Vi meiner at basale behov som hjelp til mat og drikke, dusj og toalettbesøk må dekkast uansett økonomiske rammer. Det er slått fast at alle menneske har rett til en sikker oppvekst og ein trygg alderdom.

Hittil har eldreomsorg for det meste handla om bygningar og antal plassar. No bør ein sjå på innhaldet i eldreomsorga. Undersøkingar viser ressursmangel når det gjeld hjelp til dei pleietrengande, og at det er underskott på aktivisering, fysioterapi, pleie og legetilsyn.

Tida er no moden for å kreve kvalitet i eldreomsorga. Den enkelte kommune bør definere kvalitetskrav for omsorg.

Telepensjonistane i Sogn og Fjordane har teke initiativet

til å danne "Seniorgruppa i Førde". Det er ei støttegruppe for dei eldste eldre. Gruppa skal arbeide for det dei eldste har rett og krav på. Seniorgruppa skal ha eit organisert samarbeid med eldrerådet. Hittil har gruppa sett opp eit arbeidsprogram på 11 punkt som omfattar eldrepolitikken i kommunen generelt, og dei forskjellige tilbod og tenester, eller mangel på disse, spesielt.

Vi meiner og at alderssamansetjinga i kommunen må komme til syne ved nominasjon av kandidater til bystyret. Derfor har vi bedt partia om å nominere kandidatar over 62 år. Vidare har vi også bedt partia om å setje nærare definerte eldrepolitiske saker på sine program.

Vi har også bedt dei politiske partia om tilbakemelding, samtidig som vi har gjort det klart at vi vil støtte dei partia som set våre saker på dagsordenen.

Ut frå dei forespørslar vi har fått, ser vi klart behovet for ein sentral koordinator i vår foreining når det gjeld eldreomsorg og eldrepolitikk. Vi vil derfor oppfordre Landsstyret til å la eit av sine styremedlemmer få denne oppgåva.

Relevant informasjon om kva pensjonistforeiningane gjer og kan gjera, bør også leggest inn på telepensjonistane sin nettstad.

Dagunn Klakegg/ Førde

TORMOD – EN AKTIV 'TELEPENSJONIST'

Tormod Hermansen sluttet som leder for Telenor i månedskiftet juni/juli 2002. Da hadde han ledet Telenor-konsernet i elleve år og gjennomført en omfattende omorganisering og omstilling av bedriften. Mange pensjonister og tidligere ansatte har følt på kroppen hva det vil si å være med i, og kanskje offer for, en smertefull omstillingsprosess fra et telemonopol til en bedrift i et konkurrerende marked. Vi har møtt Hermansen et år etter at han gikk av som konsernsjef og ble 'telepensjonist'.

63-årige Tormod Hermansen tok i mot på sitt private kontor ved Rådhusplassen, smilende avslappet og ulastelig antrukket som i telenortida. Det har vært et godt år for meg, sier han. Nå spaserer jeg til kontoret hver dag og har en frivillig "9 til 4 jobb". - Jeg har ikke startet noe privat firma, men bruker kontoret mitt som arbeidssted for å ivareta diverse styreverv. Dessuten har jeg et engasjement som rådgiver for Victor Norman i Arbeids- og administrasjons departementet. Det dreier seg om effektivisering og styringsreformer i offentlig sektor.

Hermansen synes det er godt å ha blitt en anonym person. Men han innrømmer at det smertet litt da han ble erklært uønsket som styreleder for Bravida, og heller ikke var ønsket i en del andre sammenhenger i Telenor etter at han gikk av som konsernleder. - Men slik må det vel være, sier han. Er man ute av det, så er man ute av det. Så i dag har jeg ingen kontakt med Telenor.

Tormod Hermansen vokste opp under det man i dag kaller små kår, slik det var for mange familier under og etter krigen. Familien var stor, fire søsken som bodde på et rom og kjøkken i et husvære i Botne utenfor Holmestrand. Det var stor forskjell på folk den tida. Det farget hele familien politisk. De ble sosialdemokrater med sterk forankring i Arbeiderpartiet.

Det var stort samhold i familien, og gjennom hardt arbeid fikk de alle muligheten til utdanning. Hermansen var skolependler fra Holmestrand mens han gikk gymnasiet i Drammen. Han måtte også jobbe ved siden av skolegangen. Søsknene tok artium i tur og orden, og det ble russefeiring tre år på rad der i huset. Frihet, selvstendighet og arbeidsomhet var familiens merkevarer. Etter artium begynte Hermansen på bygningslinja ved NTH i Trondheim, men det ble av kort varighet. Han fant fort ut at teknologi ikke var hans felt. Økonomi, samfunnsfag og politikk fenget mer. Faren ble bekymret over "hvordan det skulle gå med gutten", da han avbrøt NTH- studiet.

Tormod Hermansen var også aktiv som idrettsmann i unge år. Tida 3.49.4 på 1500 meteren holdt til bronse i Norgesmesterskap i friidrett, og han kom med på landslaget. Han har også konkurrert i hopp, langrenn

og orientering, for å nevne noe. Det ble stilt krav om kvalitet i heimen. Det ble overført til idretten og i alt slags arbeid. Familien hadde tro på "arbeidets velsignelse", og det å yte sitt beste gjaldt alltid. Det har preget Tormod i alle sammenhenger. - Er man på arbeid, skal man også arbeide!

Etter et drøyt 10-år med hardt arbeid som konsernsjef, var overgangen til normaldag og mye fritid en personlig utfordring. Overgangen var godt planlagt, selv om det ikke gikk helt som beregnet i starten. En ønsketur til New Zealand ble en spennende opplevelse, selv om den ble utsatt til etter årsskiftet. Der ble det også tid til å studere reformer i offentlig forvaltning. Det dreide seg om å gjennomføre et prosjekt som var aktuelt den tida han var ansatt i Finansdepartementet, men som måtte legges bort da han ble kallet som leder for Telenor i 1991.

Med en hytte på Sørlandet, en husmannsplass på Løten og barnebarn å ta seg av, er det nok å fylle fritida med. Tormod liker å bygge, det var derfor han prøvde seg på NTH også. Å mure er det han liker aller best. - Fundamentet er det viktigste, sier han. Er det i orden, står resten støtt.

Det kan vel overføres til Telenor også. - Telenor har et solid teknologisk fundament og et fagmiljø det står stor respekt av. Arven etter Teledirektørene Øvregaard og Holler var et godt fundament å bygge det nye Telenor på.

Utvikling på 90-tallet viste klart at monopoltiden var forbi. Markedskonkurranse, internasjonalisering, teknologisk utvikling, politiske signaler fra EU-kommisjonen og EØS avtalen, viste klart hvilken vei det bar. En omstrukturering og effektivisering av Televerket tvang seg fram. Vi kunne ha skjøvet dette foran oss ennå noen år, men for meg var det viktig handle mens vi var i en situasjon hvor vi hadde økonomisk handlekraft og evne til å gi gode tilbud til medarbeidere som ble overflødige og måtte omstille seg. Samtidig hadde vi også inntjening, kapital og kunnskap til å satse internasjonalt. At det var riktig, bekreftes av at en stadig større del av inntekten til Telenor nå kommer fra prosjekter i utlandet.

Veien fra gammelt til nytt har vært tøff for de fleste, og har

satt den enkeltes evne og vilje til omstilling på prøve. Effektiviseringsprosjektet Delta 4, som jeg startet året før jeg sluttet, gir nå kraftige kostnadskutt som styrker bedriften i vesentlig grad. Veien fra gammelt til nytt går ikke av seg selv. I dag er det vel ingen som kan tenke seg at vi kunne ha beholdt den telebedriften vi hadde rundt 1990, og likevel vært konkurransedyktig.

Slike store omstillinger og nedbemanninger som Telenor har vært gjennom, er alltid smertefulle. Men det var nødvendig. Mot slutten av 80-tallet ble det klart at Televerket var overbemannet, og at personalet hadde feil faglig sammensetting i forhold til nye krav. Kundene klaget, og desentraliseringen var drevet for langt. Personalorganisasjonene hadde i praksis vetorett og kunne trenere forslag og endringer. Denne utviklingen måtte brytes, og en fornyings- og foryngelsesprosess ble satt i gang. Sammenliknet med for eksempel Telia, har dagens Telenor en mye yngre bemanning. TNM mener jeg var en stor suksess som hjelpeorganisasjon til å skaffe overtallige nye muligheter i og utenfor Telenor. De fleste tok ansvar for seg selv, og flere tusen medarbeidere tok i mot støtten fra TNM.

Bravida har han stor tro på. Firmaet stamper i motvind nå, men det skyldes markedssituasjonen. Konseptet er godt, etter Hermansens mening, og samarbeidet med svenskene verdifullt. Men da Telenor reduserte sine investeringer kraftig, og telemarkedet generelt fikk en nedtur, ble det nødvendig å redusere bemanningen der også. Et oppkjøp av et dansk installasjonsfirma virket også negativt. At Jan Kåre Pedersen, lederen i Bravida, måtte gå, var kanskje en konsekvens av situasjonen. Men at lønnsvilkårene hans ble fremstilt som utidige, var urettferdig. Lønnsnivå og betingelser ble fastlagt av svenskene. Det var de som forlangte at lederlønnen skulle ligge på svensk nivå, så lenge ledelsen holdt til i Sverige.

Du har ansvaret for monumentale telebygg fylt med moderne kunst på Tyholt, Fornebu og Kokstad. En del av disse lokalene står nå tomme. Var det feil satsing?

- Byggene står seg, de. De ble bygget solid og pent og med et funksjonelt tidsperspektiv på 30 - 50 år. Det var forutsett at noe av arealene skulle leies ut. Men markedet for kontorlokaler forsvant med lavkonjunkturen. Telenor krymper fortsatt bemanningen, det frigjør arealer som kan leies ut når etterspørselen etter tidsriktige kontorlokaler igjen stiger.

Kunst på arbeidsplassen er en viktig trivselsfaktor som beriker hverdagen, arbeidsmiljøet og enkeltmennesket. Kunsten er med å skape en ramme for arbeidet som folk liker. Så den kunstneriske utsmykningen er jeg stolt av. Disse tre byggene er hver for seg unike. Og bygget på Kokstad har blitt en perle som fortjener de arkitektoniske priser bygget har fått. Det hadde vært verre om vi hadde bygget med dårlig kvalitet og stygt da vi hadde behov for å bygge nytt.

Hva har du gjort med teleaksjene dine? Tormod småler. - De solgte jeg i fjor og tapte penger på den lave kursen. Men jeg solgte for å skaffe kapital til å sette inn i en mindre bedrift i Brumundal som jeg er medeier i og har stor tro på. Men jeg har også tro på teleaksjen. Nå er tiden inne til å kjøpe for den som har ledig kapital. Alle tegn tyder på at Telenor vil gjøre det bra, og tilliten til aksjen øker.

Kan telepensjonister være en ressurs for Telenor?

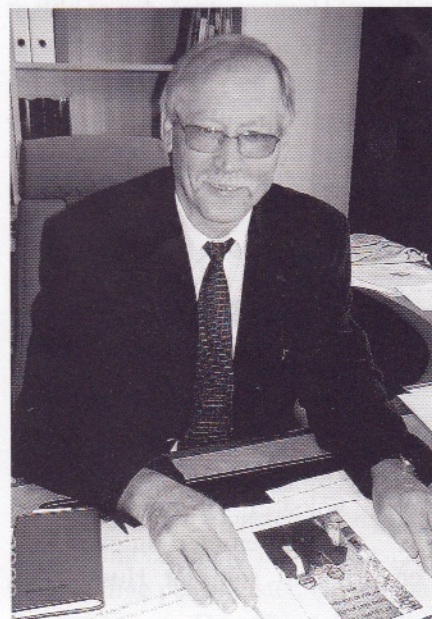
- Så absolutt, og da først og fremst ved å skape goodwill og opptre som gode ambassadører for bedriften. I noen tilfeller kan vikariat i spesielle stillinger være aktuelt, det fins det eksempler på.

Telenor bør kunne vise litt raushet overfor sine pensjonister som har vært med å skape fundamentet for dagens suksess. Noen ganger er systemets regler et hinder for å yte litt ekstra. Slik "systemtvang" kan noen ganger virke urimelig og være vanskelig å komme forbi. Da må noen skjære i gjennom og gjøre unntak.

Hva har du vært mest fornøyd med i din tid som konsernsjef, og hva var den største skuffelsen? - At vi greide å gjennomføre den vanskelige omstillings- og foryngingsprosessen på en rimelig god måte, selv om noen kanskje følte dette som utakk for et langt liv i Telenor.

At sammenslåingen av Telenor og Telia mislyktes var en stor skuffelse. Det var et tap for begge parter, men mest for Telia som sliter tungt i dag. Der hadde partene en mulighet til å bli store i internasjonal tele, men den sjansen ble ikke utnyttet.

- Jeg ønsker alle telepensjonister alt godt, og takker for samarbeidet, avsluttet Tormod Hermansen intervjuet. - Og etter som det er "Telepensjonisten" jeg har fått besøk av, er det vel rett og rimelig at jeg melder meg inn i Telepensjonistforeningen, slik at også jeg får bladet tilsendt. Og slik ble det.

Tidligere konserndirektør Tormod Hermansen nyter sin anonyme tilværelse på sitt private kontor.

HORNEMANSGÅRDEN – PENSJONISTENES MEKKA

Godt og vel 3000 kvm til disposisjon for pensjonistaktiviteter – det lyder som et eventyr. Men det er realiteten for pensjonistene i Trondheim. Kommunen har stilt ærverdige Hornemansgården til disposisjon for pensjonistene i byen.

Historien bak

Trondheim kommune eier trepalet som justisråd Henrik Horneman lot bygge på Torvet i Trondheim i årene rundt 1780. Bygget var et 'rikmannsverk', bygget for å vise rikdom og posisjon i konkurranse med en annen storhet i Trondheims næringsliv på 1700-tallet - bl. a. fru Schøller som bygget Stiftsgården i Munkegaten. Så det er ikke bare Røkke som har hatt hang til å bygge unødig stort og flott.

Hornemansgården er fredet. Trondheim kommune er eier av bygget etter at det ble kjøpt i 1876. Kommunen har leid ut til mange brukere siden da. Mest kjent er vel Politiet, som hadde all sin virksomhet samlet her fram til ca 1970, da de flyttet til det nybygde Politihuset.

Pensjonistenes Fellesorganisasjon (PFO) i Trondheim har drevet eldresenter i Hornemansgården med støtte fra kommunen siden 1976. I 1994 foreslo Eldrerådet at gården skulle gjøres om og brukes som de eldres hus. Kommunestyret vedtok at PFO skulle få disponere huset og drive det som Eldres Hus i Trondheim.

Hornemansgården ble restaurert og gitt som 'Honnørgave' til byens eldre i forbindelse med byens 1000-årsjubileum i 1997. Eldres Hus står nå frem som et flott eldresenter midt i Trondheim, lett tilgjengelig for alle. Besøk og aktiviteter har økt enormt, og 'Huset' har utviklet seg til å bli et aktivitetssenter og samlingssted for alle pensjonister i Trondheim. Hornemansgården er blitt et sted å valfarte til for stadig flere – som et pensjonistenes Mekka..

Daglig leder Sigurd Liseth har styring på Eldres hus i Trondheim.

Organisasjon og drift

Daglig leder av Eldres Hus er 42-årige Sigurd Liseth. Han er født i Bergen, oppvokst i Brønnøysund og trondhjemmer siden 1981.

Sigurd Liseth er en drivkraft som får Huset til å

svinge, og med bakgrunn blant annet som kultursjef, vet han å ta vare på både hus og brukere.

Bak Liseth står Husstyret som er oppnevnt av Formannskapet i Trondheim kommune. Leder er tidligere kommunalråd Torbjørn Lund. Styremedlemmene kommer fra Eldrerådet og PFO. Styrets mandat er å følge opp administrasjon og drift av gården. PFO har det overordnede ansvaret for driften av Eldres Hus og for at budsjettene går i hop.

PFO en drivkraft

I 1966 ble Samarbeidskomiteen for pensjonister stiftet. Den hadde utspring fra fire pensjonistforeninger og AOF i Trondheim. Navnet ble endret til Pensjonistenes Fellesorganisasjon, forkortet til PFO, i 1994. 78 pensjonistforeninger i Trondheim er nå tilsluttet PFO og har stor fordel av det.

PFO fungerer som et felles talerør overfor lokale myndigheter. Den store oppslutningen fra byens pensjonistforeninger gir tyngde bak pensjonistsaker som PFO tar opp. Et eksempel er den spontane eldreaksjonen vinteren 2001/02 da kommunen ville legge ned pleiehjemsplasser på Persaunet eldreheim i Trondheim. Det var et grasrottopprør hvor også PFO etter hvert engasjerte seg. Kommunen måtte bøye av og stanse utflyttingen av pleiepasienter.

PFO forhandler frem avtaler om spesialpriser og rabatter hos firmaer som har pensjonister blant sine kunder. Det fins avtaler med treningssenter, bilpleiefirma, dataundervisning, sportsutstyr, boligalarm, for å nevne noe. Som medlem i sin lokale pensjonistforening, får alle som er tilsluttet PFO godt av disse avtalene. I tillegg kommer rimelige priser for alle aktivitetene som PFO organiserer og driver i huset.

Økonomisk grunnlag

PFO får sine inntekter til driften av Eldres Hus fra offentlige tilskudd og fra egne aktiviteter i huset. Tilskuddet til husleie dekker faste utgifter til strøm, forsikring, renhold m.m. og utgjør ca 1/3 av inntektene. Ca 2/3 kommer fra egne aktiviteter og forretningsdrift. En liten del (mindre enn 1 %) kommer som medlemskontingent fra tilsluttede foreninger. Dette beløpet er ca 10 kr i

året pr medlem. Det er en beskjeden inngangsbillett for så mange pensjonistgoder.

Mange tilbud

Eldres hus har mange gode tilbud til byens pensjonister. Prisene holdes lave, målet er at driften skal gå i balanse. Mest populær er kanskje Cafe Horneman – pensjonistenes egen kafé. Den holder åpent på hverdager fra kl 1030 til 1500, på lørdager 10 - 14. Der serveres god mat og middag med gode porsjoner til pensjonistvennlige priser. Middagen er populær og blir som regel raskt utsolgt. For pensjonister på bytur er kafeen et populært treffsted. Der kan du møte kjente og ukjente, ta en hvilepause under byturen, eller få en matbit til billig penge. For mange er kafébesøket hensikten med byturen, - ut å treffe mennesker fremfor å sitt alene i egen leilighet. Cafe Horneman har 120 plasser. I tillegg kommer 60 uteplasser i bakgården som kan brukes om sommeren.

Det er flere møterom og en stor festsal som kan leies av pensjonistforeninger og andre. Du kan også få fotpleie, hårpleie, hjelp av audiograf og gratis juridisk, økonomisk og sosial rådgiving. Det er også åpnet en gratis internettkafé for de som vil surfe på Internett eller sende elektronisk post til slekt og venner på fjerne steder.

Kurstilbudet er omfattende og holder et høyt nivå. Hver vår og høst arrangerer PFO i samarbeid med AOF, ulike kurs i Hornemansgården. Oppslutning er stor. Pensjonisten kommer både for å lære og for å delta i et sosialt fellesskap. Du kan velge blant tilbud på kurs i tegning og maling, roseparing, treskjæring, billedvev og PC-bruk. Andre aktuelle kurs kan settes opp på kort varsel dersom de blir etterspurt.

Andre aktiviteter som forgår regelmessig er trim, korsang, åpent hobbyrom, sløydverksted, gammeldans, folkedans, bingo, bridge og revygruppe. Utenfor huset arrangerer PFO rusleturer, stavgang og vanngymnastikk.

Eget reisebyrå

PER heter pensjonistenes eget reisebyrå som også holder til i huset. PER tilbyr skreddersydde pensjonistturer. De arrangerer også utenlandsturer og dagsturer i nærområdet, hvor det er anledning for alle å melde seg på.

Et unikt sted

Daglig leder Sigurd Liseth nøler ikke med å beskrive organisasjonen PFO og bruken av den gamle Hornemansgården som Eldres Hus, som et unikt tilbud for pensjonistene i Trondheim. Det er ikke mange byer, verken i Norge eller utlandet, hvor pensjonistene og deres organisasjoner disponerer så store arealer midt i byens sentrum.

Hornemansgården ruver godt på Trondheim torg.

Vi har blitt lagt merke til også i utlandet, forteller Liseth. Delegasjoner fra alle de nordiske land, Belgia og USA har vært her for å se på konseptet vårt. Suksessfaktorer er god plass, sentral beliggenhet, samarbeid mellom byens pensjonister og mot kommunen gjennom den felles overbygning som pensjonistenes fellesorganisasjon PFO er. Og inngangsbilletten for medlemskapet er meget lav, om lag 10 kr pr år for hvert pensjonistmedlem.

Oppslutning

Huset har mellom 200-400 besøkende hver dag. Tall fra 2002 viser at PFO var vertskap for 1065 kurs, møter og andre arrangement. Huset er 100 % brukerstyrt. Mange gratis tjenester, lave priser på det som forgår i og utenfor huset og et godt miljø, fører til stadig større oppslutning. Cafe Horneman holder en enkel stil, det hindrer ikke at både høy og lav finner glede i å treffe kjente og slå av en prat over en kopp kaffe.

Drivkrefter

Liseth mener at huset med alle sine aktiviteter er forebyggende eldreomsorg i praksis. Som treffpunkt og med alle sine aktiviteter, kan Eldres hus kompensere for savn og tap av livsledsager, slektninger og venner. Huset er et kulturelt kraftsenter og et samfunnsnyttig tiltak. Å ha et sted å gå til, er for mange en spore til å ta seg sjøl i nakken og bryte ut av ensomhet eller sykdomstilstander.

Eldre trenger også å utvikle seg gjennom ny kunnskap og nye ferdigheter for å holde seg fysisk og mentalt frisk. Eldres Hus i Trondheim er blitt en viktig faktor for trivsel, velferd og utvikling for mange av pensjonistene i Trondheim.

Det var en klok beslutning da trondhjemsfolkene gjorde Hornemansgården til Eldres Hus. Utgiftene betalere seg ved at glade og engasjerte pensjonister belaster sosialsystemet mindre. Så i Hornemansgården møter du mange takknemlige pensjonister. Og alle på Trondheimsbesøk bør ta turen innom. Du er hjertelig velkommen.

Banksjefen på Fornebu

Stein Kolrud er blitt banksjef i Sparebanken Telespar og har flyttet inn på Fornebu. Sammen med sine 17 medarbeidere har han travle dager med å betjene kundene, lansere nye produkter og innarbeide nye rutiner.

Stein Kolrud ble ansatt som prosjektleder i Telespar i mai 2002 med oppgave å omdanne interessekontoret Telespar til en moderne bank. Som Oslogutt med advokatutdanning og 20 år i Gjensidige Nor sparebank og senere BBS (Bankenes betalingsentral), hvor han jobbet med forretningsutvikling for banker,

Banksjef Stein Kolrud vil at Telespar skal være en fullverdig og attraktiv bank for alle teleansatte og deres familier.

synes han å være rette mann for Telespar. Fra mai i år, da Telespar ble bank, har han stillingen som banksjef.

Det var mange grunner for å omdanne Telespar fra å være en sparekasse med høy avkastning til en enhet som kan konkurrerer med andre banker når det gjelder tjenestetilbud og sikkerhet for kundene, forteller Kolrud. Karakteristisk for Telespar er at innskuddene er dobbelt så høy som utlånene. Overskuddspengene ble investert i såkalte sikre papirer. Men nedturen på aksjemarkedet de

siste årene har ført til store tap, og resultatregnskapet for 2001 og 2002 viser til sammen et bokført underskudd på 125 mill kr.

Et usikkert aksjemarked og pengemarked er en grunn til å gå over til bank. Bankdriften gir flere ben å stå på. I alle norsk banker er innskytternes penger sikret med inntil 2 mill kr gjennom bankgarantifondet. Denne sikkerheten har også innskytterne i Telespar nå fått. Vær også oppmerksom på at utenlandske banker som Skandiabanken og Handelsbanken har langt lavere garantigrense, sier Kolrud.

Antallet innskuddskunder har gått litt ned. Når rentenivået er så lavt som nå, er det små fortjenester å hente ved å flytte penger til banker som tilbyr noen ti-dels procenter mer enn andre. Hvis du som eksempel flytter 500 000 kr til en bank som gir deg 0,1 % bedre rente, sitter du med en årlig nettogevinst etter skatt på 360 kr. Så det er verdt å tenke seg om og vurdere forhold som service og totaltilbud før du begynner flytte penger i jakt på maksimal rente.

Mange nye banker er elektroniske og uten betjening som kunden kan kontakte. Kunden må hjelpe seg sjøl. I Telespar tilbyr vi også det gjennom Telefonbank og Nettbank-tilbudet. Men i tillegg har vi en betjening som det er lett å komme i kontakt om du har et problem eller trenger et råd.

Sparebanken Telespar har en god portefølje av sikre kunder. Det er vår styrke. Vektspotensialet ligger i at alle eksisterende kunder også bruker banktjenestene, og at dette tilbudet blir kjent for gamle kunder og deres familier. Vi satser på å tilby både kundestyrt banktjenester og personkontakt for de som ønsker det.

Mer informasjon om tjenester og priser finner du på våre nettsider. Eller du kan ta telefonisk kontakt og å få den informasjonen du søker. Som kunde er du alltid velkommen hos oss, sa banksjefen.

Fortsetter fra side 18

Alarm og låser

Mange eldre er redd for inntrengere og tyver. Da bør du montere tyverialarm og sørge for at det er forskriftsmessige låser og lukkemekanismer på dører og vinduer. De mest verdifulle tingene bør ikke stå framme. Kontante penger er trygge i banken og ikke i madrassen.

Sykdom og uførhet

Sykdom og handicap krever ofte at du må ha ekstra hjelpemidler for å kunne leve og fungere når du bor hjemme. Hjemmesykepleien og hjelpemiddelsentralene kan skaffe deg de hjelpemidlene du trenger for å kunne fungere best mulig. De sikkerhetsrådene som er nevnt ovenfor blir enda viktigere om du har et handicap å ta hensyn til. Trygghetsalarm er din sikkerhet for å få hjelp om uhellet er ute, eller om du blir akutt syk.

Den får du gjennom det offentlige hjelpeapparatet i kommunen dersom du har en alvorlig sykdom eller er dårlig i stand til å ta vare på deg selv.

Har du slektninger eller venner i nærmiljøet, kan det være lurt å ha avtaler om daglig kontakt pr telefon. Dersom det skulle hende noe som gjør at du ikke kommer deg til telefon eller får varslet på annen måte, vet du at noen vil reagere etter en stund.

Ta en sikkerhetssjekk

Hvorfor ikke selv ta en sikkerhetssjekk av boligen din? Få med deg en venn eller slektning og gå gjennom alle rom og trapper der du bor og se etter risikomomenter. Tenk på hva som kan skje i verste fall, og noter det ned. Deretter kan du ta fatt på å gjøre noe med det som kan være skummelt og farlig hos deg. Slik kan du redusere risikoen for at det kan gå galt en dag. Det kan være en billig ulykkesforsikring.

ÅPEN DAG PÅ FORNEBU – EN HAPPENING

Telenor-ukene er behørig avviklet med invitasjoner til å besøke Telenor på hjemmebane i de største byene. Noen hundre tusen kroner er brukt til å skape PR for seg selv og til å våge å møte sine kunder. TELEPENSJONISTEN hadde gleden av å møte Telenor på Fornebu, kanskje den mest lukkede delen av Telenor. Frykten for kundene, spioner og mulige sabotører har gitt lukkede dører og klare signaler om at her er du uønsket.

Derfor et dristig stunt å invitere publikum til nærkontakt og et par åpne dører til Mekka, vaktstomt påpasset av Securitas vektere. Kunder er kanskje en nødvendighet, men også en plagsom sikkerhetsrisiko, mener noen.

Men på uteplassen på Fornebu var det show denne lørdagen i september, og folket myldret. Og Telepensjonisten var der. Ære til pressetalsmann Dag Melgaard som kjente oss igjen og tok oss med på en rundtur innaskjærs og ga oss glimt av arkitekturen, kunsten og den avanserte teleteknologien.

Konserttilbudet i 100-decibelklassen sto vi over. Vi er rimelig dauhørt fra skyteepisoder i militæret, så ørene henger med. Men når basslyden får knærne til å danse for egen regning, trekker vi oss tilbake.

For barnebarna var gratisbilletter på is og pølser et blinkskudd, selv om køen var lang. Og på Telenor Expo tok roboten Isak prisen. At roboten skjønte at de to medbrakte røverleggene var gutter, imponerte.

For gamlefar var Telemuseets "Optiske telegraf fra 1809" mer interessant. Kode 73: 'Fienden har seiret', og likeså kode 68: 'Vi have lidt meget', ga ettertanke. Selv om telegrafene var 'Out of order' i solsteiken, følte vi stor medlidenhet med soldaten fra 1809 som trofast sto på post i fargerik mundur, selv om intet fungerte. Det minte oss om vår fjerne fortid som radiooperatør i Brigade nord i Heggelia med et radiosett som aldri fikk kontakt med noen i løpet av 16 måneders militærtjeneste.

Flott å møte Telenor utenfor palassene. Men det blekner når hverdagen setter oss i ventekø på 10-15 minutter når vi bare har et lite spørsmål. Da virker det som om Telenor ikke er hjemme.

Vi er da ennå glad i deg, Telenor, men hvorfor svarer du oss ikke?

Telenor møtte Oslofolket på Fornebu under Telenoruka

Telespar - Telenorfamiliens bank

22. mai 2003 ble Interessekontoret Telespar gjort om til Sparebanken Telespar. Da hadde teleansatte hatt nytte av sitt interne "Interessekontor og Salgslag" i 65 år. Overgangen til en landsdekkende sparebank på lik linje med andre sparebanker har gått uten store problemer, og de fleste kunder synes fornøyd med den nye banken.

Det er et fremskritt at de Telenor-ansatte nå har fått sin egen sparebank, forteller markedsdirektør Ellen Kolstø Hilmersen. Nye Telespar tilbyr banktjenester på linje med andre banker. Her får du lønnskonto, Visa-kort, nettbank, kontofon, telebank, skadeforsikring og lån til ymse formål, for å nevne noe av tilbudet.

Pensjonister og tidligere ansatte er selvfølgelig like velkomne som kunder, nå som før, Vi anstrenger oss for å være konkurransedyktige på alle banktjenester. Telespars tilbud på lønnskonto er svært konkurransedyktig både på rente og kostnader for bruken av lønnskonto, hevder Hilmersen. Banken er til for alle, men målgruppen er fortsatt telefolk. Vi satses foreløpig ikke på eksternt markedsføring, vi har ennå mer enn nok å gjøre for Telegruppen.

Det har vært knapt med tid til å markedsføre overgangen til sparebank. Informasjonen til kundene var heller ikke god nok i starten, viste det seg. I en periode har vi ligget langt etter med å kunne svare på alle spørsmål og henvendelser, men det problemet er løst nå. Særlig mange spørsmål har det vært om nyordningen for euroShell-kortet og om at Diners-kortet går ut.

-Hva er nytt her, da? Forutsetningen for å bruke euroShell kortet som rabattkort, er at du nå må ha lønnskontoen din hos Telespar. Kreditt-tiden er også redusert, og du må selv sørge for betaling av fakturaen når den kommer. Avtalen med Diners opphører også. I stedet får du nå tilbud om et tilsvarende kredittkort fra Visa – Visa Gull. Begge disse endringene er nødvendige når vi skal være en vanlig sparebank som er tilknyttet den landsomfattende banksammenslutningen Terra.

-Er ikke dette upraktisk for kundene? Det kan kanskje virke slik for noen, men overgangen til effektiv bankdrift krever dessverre litt omstilling for kundene også. For å få det nye kredittkortet Visa Gull må du sende oss et bilde og din underskrift, det kan kanskje være litt brysomt. Men så får du også et kort som uten problemer kan brukes over alt i verden.

Tilgangen på nye lønnskotokunder er stor, ca 950 nye på 3 måneder syns vi er bra. Betalingskortet som følger lønnskontoen fins i to varianter: Visa Classic og Visa Electron. Visa Electron kan bare brukes til å ta ut penger i minibank, mens Classic er et standard visakort for betalingsterminaler og minibanker.

Mange kunder er svært fornøyd over å få tilgang til lønnskonto med visakort, betalingsordninger og nettbank. Du trenger faktisk ingen annen bank enn Telespar for å få utført dine finansielle behov. Mens vi tidligere var et interessekontor for ansatte i Telenor-selskapene og hadde et begrenset produktutvalg, kan vi nå som bank tilby det meste av det du trenger. Du kan sammenligne oss med en liten, lokal sparebank. I stedet for bygdesamfunnet er det Telenor-samfunnet som er vår hovedmålgruppe. Bruker du kontoen fornuftig, koster det svært lite å være lønnskotokunde.

Telespar har 14-15 000 kunder i dag. Mange av disse er pensjonister med sparepenger i Telespar. På spørsmål innrømmer Hilmersen at det har vært en del frafall fra alle grupper etter omleggingen. Noen er misnøyd med betingelsene for euroShell-kortet. Andre mener vi har blitt mer byråkratiske enn før. Dette er et resultat av at vi nå er underlagt finansavtaleloven. Det innebærer at alle må legitimere seg, at standardiserte skjemaer må fylles ut og så videre. Slik er det nå en gang å drive med banktjenester i dag.

Kan vi fortsatt overføre penger ved å ta en telefon? Foreløpig går det an, men på grunn av nye krav til sikkerhet vil dette opphøre ganske snart. Da kan du for eksempel bruke tjenesten Telefonbank. Bankverden blir stadig mer elektronisk og kundestyrte. Du må derfor regne med å måtte bruke andre måter i fremtiden også hos, når du skal flytte penger eller betale regninger. En fordel med det kan være at du slipper unna telefonkøen når du hjelper deg selv.

Sparebanken Telespar holder til i lokalet ved spisestedet Take-Off ved inngang M på Fornebu. Der kan du besøke oss. Dette er omtrent den eneste åpne døren på Fornebu, - kanskje et paradoks når det gjelder en bank. Men penger får du ikke der. Alt er basert på elektroniske overføringer. For å få kontanter må du enten gå i minibank eller i en butikterminal. Vel 2500 av kundene våre bruker nå nettbank og har full kontroll med sine bankoppdrag og konti. Tallet på nettbankkunder er stigende. Dette gjør behovet for skranketjenester mindre og kutter kostnadene. Det kommer igjen kundene til gode.

Mye har forandret seg, men vi er fremdeles til for deg som kunde, akkurat som før, sa Ellen Hilmersen til Telepensjonisten, og mente det.

La Telespar ta hånd om økonomien din

Nå kan du sette pensjon og lønn rett inn på Lønnskonto i Sparebanken Telespar.

Til lønnskontoen kan du knytte Visa Classic-kortet som gir deg tilgang til pengene dine over hele verden. Med Lønnskonto har du også tilbudet om euroShell-kortet som gir deg 40 øre rabatt på drivstoff på alle Shell-stasjoner i Norge.

Med TeleBank kan du via telefon betale regninger, sjekke saldo og overføre penger til konti i andre banker. Vi har også andre typer betalingsformidling som NettBank, BrevGiro og AvtaleGiro om du heller ønsker det.

Du finner oss på internett: www.telespar.no

Ønsker du å bestille?

Kundeservice tlf: 67 89 08 00

Kundeservice fax: 67 89 17 04

E-post: Kundeservice@telespar.no

Vis gjerne til annonsen i Telepensjonisten når du tar kontakt

SOFUSTANKER

Det er stadig mangt å undres over for en gammel kall i livshøsten. Sommeren har pakket sammen, høstløvet begynner å slippe taket og valgflesket har aldri vært så fett overfor pensjonistene. Det er samme visa om igjen, - harskt flekk fra forrige valgrunde.

Vi lar oss villig lure. Valgfleskbudene høres som lovsanger i vår ører. Glemte har vi at disse versene har vi hørt før. Og politikerne satser på vår alders svekkede korttidsminne. Mens salmeversene fra folkeskolen sitter som spikret, glemmes valgløftene like fort av politikerne som av oss når valget er over.

Det er tanken som teller, sier dem. Og mens politikerne tenker, vansmekter vi på underbemannede sykehjem og bak ensomme dører med hjemmehjelpens oppmuntrende 'hei' og 'ha det' i omtrent samme åndedrett.

Nå har også jeg opplevd den såkalte 'utviklinga'. Kona har fått egen PC med trådløs mus og matte. Hun har rigget seg i godkroken med egen godstol og spiller kabal på PC-en etter middagen, til hun dupper av for en middagskvil i stolen sin. Her om dagen fant jeg henne sovende med handa på musa. Da følte jeg utviklinga - før i tida var det alltid jeg som hadde handa der.

I sommer har jeg levd livet, badet og gløttet flittig på badeplassens frodige damer. I høst vil jeg danse. Sorgløst som fabelens gresshoppe. Tvi vøre mauren, som bare jobber og samler! Jeg vil sløse og bruke på meg selv uten tanke for fremtiden. Jeg vil leve nu og øde formuen mens det ennå er tid. Penger på bok gir lite å leve av, så lav som renta er.

Jeg har startet med å investere i ny mobil. Kjøpt og betalt på tilbud og fanget hos Telenor Mobil i 18 måneder. Det sto med små skrift, og brillene lå hjemme. Så nå har jeg MMS og WAP og fargeskjerm og Galleri og mer til som jeg ikke forstår meg på eller har bruk for. Men dekslet var flott. Så nå er jeg Inn i mobilverden og slett ingen gammelkallsinke med fossilt deksel og tastatur. Det er en kunst å fornye seg.

Vi går inn i vinterhalvåret. Fortvil ikke. Det ligger en ny vår foran oss. Det har politikerne sagt. Men først må vi betale strømregninga.

Sofus

DA GAMLE OLSEN VAR EN RESSURS

På den tid da ingen kjent til ordet "oljeformue", ble Norge oppbygd etter verdenskrigens utarming. Landet ble vårt igjen, bordbit for bordbit. Stein for stein. Vi skapte rikdommer uten å vite det.

FOR RIKE MÅTTE VI VÆRE, iallfall sett med dagens øyne. Det fins nemlig utallige eksempler på goder som vi tok for gitt på 50- og 60-tallet, men som vi i dag med vår beste vilje ikke skjønner at det påstått fattige landet kunne tilby sine innbyggere.

Hvordan var det eksempelvis mulig at det ble bygget skoler, aldershjem, kommunale leiligheter og sykehus 'en masse' uten en mislyd formedelst kommunal pengemangel? Og hvem betalte skolefrokosten? Og tenkte vi unger på penger da vi i samlet flokk marsjerte Steinberga til Bispehaugen skole for pinlige besøk til skoletannlegen? Helst hadde vi sett vi slapp. Men "noen" vernet om vår tannhelse og sendte oss til en hvitfrakket danske med hissig gemytt og tungt grep på boret. Så kom poliovaksinen. Vi besvimte i vaksinasjonskøen, men "noen" hadde tenkt på oss, "noen" betalte.

Om vinterkveldene strømmet vi til skolens bibliotek og fordypet oss i det skrevne ords eventyrverden under strengt oppsyn av lærer eller frøken. Andre ganger - med fravær av intellektuell draging - fristet Rosenborgbanen. Det kostet fem øre i skogarderoben, og "Tømmer Jon" skingret over høytaleren mens "panserne" drev oss frem i et vennligsinnert tussmørke på en knudret kommunal skøytebane.

Det var den gang kommune-Norge - som det heter i dag - var rikt nok til å drive med alt som kommuner hadde ansvar for. Det råtnet ingen skoler i min barndom. Ikke kirker heller. Det fantes vaktmestere på skolene som hjalp oss. Arbeidsledighet fantes forresten heller ikke. Det var alltid noe å gjøre for alle. Vi bekymret oss aldri, verken for utdanning eller jobb. Slike ting hørte historien til. Skumle greier hentet fra tiden før krigen.

I byens hjørnegårder var det - nesten uten unntak - en liten kolonial eller tobakksforretning. I neste kvartal en melkebutikk og en fiskeforretning. Og Olsen i nummer fire, som var dårlig til beins, fikk matvarene brakt til kjøkkenbenken via kurvsyssel eller trillevogn. Vi konkurrerte om viserguttjobben. Levde godt på driks.

Det meste av det vi trengte til livets opphold fantes i tøfleavstand. Biler var det lite av. Asfalt likeså. Småpikene kunne hoppe "paris" mens de store gutteene kastet "femøres" eller "land" på fortausgrusen.

SLIK KAN ET LYKKELIG og "rikt" samfunn beskrives. Dette kalles nostalgi. For mange blir det beretningen om år som er gått og et intellekt som har havarert under veis. Det må vi tåle. Det er nå en gang moderne å glemme vår tid - eller rettere sagt; å ikke vite. Kanskje har det alltid vært slik. Det er muligens lovmessig at det skjer en mental frakobling generasjonene imellom. I moderne språk vil det være rett å si at vi ikke er på nett. Det er i slike øyeblikk vi med "erfaring og hukommelse" faller for fristelsen til å ironisere over neste generasjons uslitelige iver etter finne hjulet opp på nytt.

Selvsagt er det ikke sant at alt var så meget bedre på 50- og 60-tallet. Men det er sant at det en gang fantes medmenneskelige verdier som siden er forsvunnet, oppspist av dette merkelige begrepet "utviklingen". Egentlig et fryktelig ord. Det makter å femstille *all* forandring som til noe bedre. Dette er ingen original tese. Allerede på 50-tallet laget forfatteren Mikkel Fønhus oppstyr med følgende utsagn: *"Det er en stor villfarelse å tro at enhver forandring er et fremskritt"*.

Det kan legges til at villfarelsen ikke blir mindre om endringer skjer som følge av eventyrlig tilgang på penger. Det er eksempelvis ikke pengene i seg selv som skaper det gode, trygge liv, men hva de brukes - eller ikke brukes - til. Derfor blir overgangen fra min barndoms tid så formidabel hvis naturlig utfoldelse, trivsel og trygghet skal stå sentralt.

For hva har skjedd etter oljemilliardenes innmarsj i politikk og økonomi? Det "fattige" samfunnet er blitt en søkkrik nasjon som lar sine kirker, skoler og andre felleseier forfalle. Kommunene har ikke råd til å etterleve lovens bokstav om eldreomsorg. Kraftverk som ble bygd i den lutfattige tiden må selges for å skaffe kommunale inntekter for å få hjulene til å gå. Staten har angivelig ikke

penger til å opprettholde trygder og pensjonsordninger som ble vedtatt før rikdommen angrep oss, og allehånde egenandeler har jaget de gamle gratisytelser på dør.

Selvsagt finnes det sosialøkonomiske fasitsvar som skal overbevise oss om at det er logisk at det har blitt slik. Det finnes også politiske modeller som beskriver grunnen til den eksplosive personlige rikdommen hos mange, på samme tid som offentlig fattigdom er i ferd til å utvikle seg til en nasjonal skam.

En gang ble det påstått at mange betalte skatten med glede. Det var faktisk sant. Jeg kjente noen. De var lykkelige over at de tjente så godt at de var i stand til å bidra med en skjerv, det beviste at de ikke var fattige! I dag er det ingen som begeistres over skattetrekket. Det er knapt noen som vil betale skatt i det hele tatt.

Selvsagt har den personlige pengeflommen ført med seg at mange av oss selv kan betale hva det koster å leve bekvemt. Mange har ikke bruk for skolebiblioteket eller gratis vaksinasjonstilbud. Vi trekker også på skuldrene til kommunale skolebygg med taklekkasje og sprukne grunnmurer. Det finnes alternativer. Mange kan kjøpe det meste for sine barn og seg selv. Det kan til og med lønne seg.

FERIE PÅ TRØNDERSK

-Kolles hadd di det på ferieturen, di da? Spurt æ nånn som nættopp va hjemkommen fra biltur.

-Vi hadd det kjølig fint, men du store værden kor godt det va å kom hjem igjen! Sa dæm, og så virkelig gla ut.

Så traff æ nånn som hadd vært på Sydentur, heile fjortendaga i Syden. Og spurt dæm om det samme. -Vi hadd det kjølig fint, men du store min kor godt det va å vær hjem hos sæ sjøl igjen! Sa dæm, dæm.

Og så va det dæm som hadd vært på hytta da. Kolles dæm hadd hatt det? -Kjølig fint! Sa dæm. -Men det e no godt å vær hjem igjen da sjø. Det e no så rart med Sivilisasjon'n, sånn som bad og inneo. Sa dæm, hyttefolket.

Ja, sånn har det visst vært bestandig. Og sånn e det fremdeles, hørres det ut te. "Borte bra, men hjemme bært".

Jo da, æ skjøne da dæm som synes det e godt å kom hjem etter ferien. Æ synes da det sjøl æ, sæll om ferien e fin. Og enda lætter e det å forstå dæm som itj har hatt det nå særlig fint i ferien. Itj for det, det e sjelden å treff nånn so sei at "næi, huff, vi hadd det itjnå særlig bra, næi. Likt oss itj, kunna heller vært hjem".

Men å vær hjem i ferien, e det ferie da? -Ferie, sei dæm,

DET NÆRE SAMFUNNET er i dag snart historie. Det nære samfunnets mennesker er også snart borte. Det er en del av prisen vi må betale når vi ikke lenger pleier våre nærmiljøer slik at det tar vare på menneskene. Lykkelige er de som har penger på bok til å kjøpe seg trygghet i skumringstiden. Vår tidligere kvinnelige statsminister skjønte det.

Olsen i nummer fire ville ikke hatt noen sjanser. Det fins ikke en visergutt i verden som takler dagens nye byer og urbane tettsteder. Det finnes ingen nærbutikk som vil lokke med lomme penger, og sannsynligvis er det heller ingen å lokke.

I det øyeblikk vi planlegger slik at melk og brød må fraktes kilometervis, forteller dette om en prioritering på tvers av min barndoms verdier. Olsen i nummer fire var en ressurs i gata vår. I dag ville han vært en pleietrengende på venteliste, eller kanskje liggende i en sykehuskorridor.

Christian Larssen,
journalist i Adresseavisen.

dæm som har greie på sykkologi og sånt. -Ferie, det e å gjør nåkka ainna, det. Sei dæm. Så hvis vi ska tru på dæm, så e det hvertfall itj ferie å vær hjem. Eller e det det no til dags læll kanskje? Når både Husmødre og Husfedre e ut i arbeid elles i året. Kanskje det å vær hjem hos sæ sjøl i ferien e ferie god nok for mang?

Men de flæstan, trur æ, må og ska reis. Satse heile kapital'n for å opplev ting. Komm-sæ ut og sje ainner folk og land. Ingen no som træng å sei som vårres store Bjørnstjerne Bjørnson sa i sin ungdom: "Undrer meg paa hvad jeg får at see over de høie Fjælde".

Å, nei, vi treng itj å gå her og undre oss næi. Når te og med små unga kjem å fortælle at dæm har vært i Paris og London og Grækenland og Italia og Junaiten, enten dæm no e med i sangkor eller korps eller itjnåkka. -"Ut vil jeg, ut!" Som den samme B.B. sa. Og har vi bare nok pæng og god nok helse te å reis ut, ja, så gjør vi det. Vi e ihvertfall sikker på et godt resultat teslutt, ættersom vi all sammen synes at "Du store verden kor godt det e å kom hjem igjen!"

Fra Adresseavisen
v/ Esther Nordmark, Trondhjem

HVA ER FERIE?

Jo, det er å gjøre noe annet - og det gjorde vi, 48 telepensjonister fra Trondheim - da vi reiste på en syv dagers tur til Skottland i begynnelsen av august. Med fly over Nordsjøen landet vi i Aberdeen en sen ettermiddag og kom til en by med nærmere 300 tusen innbyggere. Byen kalles blomsterbyen, og det med rette. På avstand så alle husene like ut, i sølvgrå granitt, men når vi kom nærmere var hvert enkelt bygg en blomsterdekorasjon. Byen har 10 ganger vunnet det ettertraktede "Britain in Bloom" og har ofte vært kåret til landets reneste by. Hovedgaten - Union Street - er 1,5 km lang, og den har mange fristelser å by på, så her fikk pundene ben å gå på. Karakteristisk var også alle murpipene på hvert hus, en pipe for hver peis/ovn.

Glade pensjonister på båttur på Skottlands største innsjø Loch Lomon.

Byens historie går tilbake til middelalderen, men byen er i dag en havneby med base for oljeaktivitetene i Nordsjøen. Sightseeing innbefattet rundtur i byen, besøk både på slott og whiskydestilleri. Der var det orientering om produksjon samt smaksprøver som jo er obligatorisk, når vi er i whiskyens rike. Pubene er som kjent en viktig del av livet.

Etter tre dager i Aberdeen dro vi sørover langs østkysten med hovedstaden Edinburgh som mål. På veien stoppet vi ved Dunnottar Castle, en spektakulær ruin 50 meter over havet. En vakker utsikt mot borgen - som nok var vanskelig å innta både fra land og sjø.

Videre langs kysten til St. Andrew som er golfens hovedstad, der også Skottlands eldste universitet ligger. Vi passerte over den berømte 2,5 km lange "The Forth Road Bridge".

Vi ankom Edingburgh som med sine 500 tusen innbyggere fordobler innbyggertallet på sommerstid. En fantastisk by med sine flotte bygninger. Byen sammenlignes med Athen på grunn av sine praktbygg. Den eldste norske sjømannskirken ligger her, men den er nå en kunstscole.

Den største opplevelsen vi hadde var da vi overvar Edinburgh Military Tattoo - en opplevelse som var helt utrolig. Tenk å sitte der i arenaen på flotte plasser sammen med 9000 tilskuere og føle at vi virkelig var med. Nok et minne for livet.

Et cruise var også innbakt i turen. Vi kjørte til dronningen blant Storbritannias innsjøer - Loch Lomond. En innsjø som er 37 km lang og 8 km på det bredeste og som besøkes av 100 tusen hvert år. Vi sang selvfølgelig "Bonnie Banks o' Loch Lomond" ombord.

Siste kveld var avsatt til "Skotsk aften" der vi fikk servert fire retters middag inklusive Haggis! Flott underholdning og flotte karer med kilt og sekkepipe - nok en utrolig opplevelse. Kiltene kan vi vel si er Skottlands "bunad", og her kom skotskrutene helt til sin rett. Tenk at det er 1000 forskjellige rutemønstre - det er ikke til å tru.

Etter tre dager i Edinburgh dro vi over høylandet nordover til Aberdeen igjen. En naturopplevelse å nyte landskapet, både høy- og lavland. Enn om vi kledde fjellet slik som der med fjellsidene dekket med røsslyng i den nydelige fargen. Returen gikk med fly over Nordsjøen tilbake til Norge, og vi kan vel si det slik:

**Naturen og opplevelsen var flott,
for sinnet var det godt
å kunne nyte livet blant venner,
for så å ivareta minnene i våre gjemmer!**

Hilsen I. Q

Fokus på Helgeland Telepensjonistforening

Bokstavelig talt i de sentrale deler av Norge – for ikke å si i sentrum av landet - finner vi Helgeland, og her finner vi også Helgeland Telepensjonistforening. Den omfatter et område som strekker seg fra "Søta bror" ut til de ytterste holmer og skjær og fra grensen mot trønderne og drøyt et par hundre kilometer nordover. I telesammenheng finner vi i dette området fire tettsteder med bystatus – Mo, Mosjøen, Sandnessjøen og Brønnøysund. Her finner vi da også de fleste av medlemmene i telepensjonistforeningen. På disse fire stedene var det i sin tid såkalte "kontrollstasjoner". Da den første større omorganiseringen brøt ut, ble som kjent kontrollstasjonene slettet både fra vokabularet og geografien. I stedet fikk vi en del færre teleområdeseter. På Helgeland ble teleområdesetet lagt til Sandnessjøen. Dette avspeiler seg også i telepensjonistforeningen, hvor for tiden 41 av foreningens 128 medlemmer kaller Sandnessjøen for hjembyen

Helgeland Telepensjonistforening ble unnfanget i 1994 og ble forløst på et konstituerende møte 15.02.1995. Foreningens medlemmer kan altså belage seg på å feire 10-årsjubileum om et drøyt år – hvis Gud vil og helsa holder.

Det ligger vel i sakens natur at det er vanskelig å drive med utstrakt møtevirksomhet i en forening hvor medlemmene er så geografisk spredt. Lange avstander med dertil innskutte fergeforbindelser og avgiftsbelagte broer setter en del grenser for utstrakt gjennomføring av ønskelige fellesaktiviteter. Etter en del forsøk med medlemsmøter hvor bare de nærmeste medlemmene har møtt, er slike møter foreløpig lagt på hylla. Årsmøtene er nå de eneste fysiske møtene i foreningen hvor alle medlemmene kan samles. I tillegg til de tradisjonelle årsmøtesakene forsøker vi å få med et eller annet kulturinnslag, musikk, sang, opplesning, foredrag og andre aktuelle innslag på årsmøtene.

Helt uten fysiske sammenkomster er vil nå likevel ikke, ettersom medlemmene i hver av byene samles til såkalte "kaffemøter" en gang i måneden. Der får da alle og enhver mulighet til å utveksle både litt sladder og annen nyttig informasjon. På den måten blir det en viss kontakt med de andre medlemmene på stedet.

Styret i foreningen har medlemmer i alle fire byene. Slik blir det lettere å holde en viss kontakt mellom styret og medlemmene. De fleste styremøtene avvikles som telefonmøter.

De siste årene har foreningen arrangert minst en tur for foreningens medlemmer hvert år. Disse turene har hatt god oppslutning og bidratt til et fellesskap som det ellers har vært vanskelig å få til. Tre utenlandsturer har det hittil blitt, nemlig til Åland/Finland, Estland og St. Petersburg. Innenlands har vi hittil frekventert Kjærringøy, Sulitjelma, Lovund, Sømna, Vega og Trondheim. Hvis økonomien tillater det, gir foreningen et lite tilskudd til avvikling av disse turene. Penger til slike utskielser får vi inn ved at medlemmene distribuerer telefonkataloger, og at vi påtar oss andre oppdrag som vi får betaling for.

På grunn av styrets regionale sammensetning har det ikke lyktes oss å få tatt et samlet bilde av styret, så et gruppebilde må vi nok dessverre skuffe leserne med at vi ikke kan få med i bladet. Vi håper frustrasjonen ikke blir for stor.

I neste nummer av Telepensjonisten utfordrer vi det blide Sørland og Kristiansand Telepensjonistforening til å avdekke noen av sine hemmeligheter i dette utmerkede blad.

*En hjertelig sensommerhilsen fra
Helgeland Telepensjonistforening til alle
pensjonistvenner i hele
landet.*

Evald Hagenes
Leder

Eldre og trygghet i hjemmet

Av Jahn Hassel

Helse miljø og sikkerhetstiltak - HMS - er en lovpålagt aktivitet i alle bedrifter for å sikre ansattes helse og sikkerhet i arbeidssituasjonen. Som pensjonist og i ditt eget hjem må du selv ta ansvar for din egen HMS. Denne artikkelen gir deg noen råd som kan bedre sikkerheten og dermed tryggheten i hjemmet ditt.

Aldringsprosessen

Når vi blir eldre svekkes kroppens styrke, smidighet og førlighet gradvis. Det samme skjer med syn og hørsel. Evnen til å koordinere bevegelser og reagere raskt svekkes også langsomt men sikkert. Selv om du ellers er frisk og i god form, kan du lett komme ut for uhell og ulykker hjemme, om du ikke er oppmerksom på at kroppen oppfører seg annerledes enn i unge år. Å være føre var reduserer sjansen for å bli skadet i en hjemmeulykke

Hjemmeulykkene

Det er generelt større sjanse for å bli skadet eller omkomme i sitt eget hjem enn i trafikken. De fleste ulykkene skjer i hjemmet. På veiene omkommer ca 450 mennesker hvert år, mens over 1000 dør som følge av ulykker i hjemmet. Over 120 000 nordmenn må hvert år ha legebehandling etter ulykker som har skjedd hjemme. Det er naturlig å tenke seg at eldre mennesker er særlig utsatt for de farene som lurar i eget hjem.

Fallulykker

Fall er den største ulykkesrisikoen hjemme. For de eldre er det hjemmeulykkene som dominerer. Lårhalsbrudd kommer ofte etter fall. Komplikasjoner som lungebetennelse og blodpropp som følge av langt sengeleie etterpå, kan ofte føre til død.

Fallulykker kan unngås ved enkle forholdsregler. Selv om du er både sprek og frisk, kan det være lurt å ta en sikkerhetssjekk i alle rom og se etter snublefeller. Høye terskler, kanter, bratte trapper, tepper, rot på gulvet og løse ledninger er det lett å snuble i.

Er lyset godt nok til at du ser hvor du går? Du trenger tre ganger mer lys for å se godt når du er 70 år som da du var 25. Strømutgiften til godt romlys kan derfor være en god forsikring mot benbrudd og andre fallskader. Sørg spesielt for at trapper er godt opplyst. Vær også oppmerksom på at du kan bli blendet av sterkt sollys inne, slik at du ikke ser hindringene.

Må du ofte skynde deg når telefonen ringer for å nå fram til telefonapparatet? Da har du kanskje ikke nok telefonkontakter og biapparater. Det er både praktisk og sikkert å ha telefoner der du bruker å oppholde deg, for eksempel ved TV-stolen, ved nattbordet og på kjøkkenet.

En trådløs bærbar telefon kan være en praktisk

løsning. Husk at alt hastverk innebærer en risikofaktor, og at det er lett å snuble i hindringer når du har det travelt. Sørg for å stå trygt hvis du må klatre opp for å vaske eller skifte gardiner, lyspærer og liknende. Å stå på en vanlig stol er risikabelt. Skaff deg heller en lett gardintrapp med armstøtte. Få andre til å hjelpe deg om du er plaget av svimmelhet eller er dårlig til beins. Det samme gjelder om du bruker medisiner som gjør deg sløv og mindre årvåkenheten. Spør legen din hvis du er i tvil om hvordan sovemedisin og andre medikamenter virker på balansen.

Bad og trapper er verstinger på ulykkesstatistikken. Glatt badegolv og badekar har tatt mang en lårhals, det samme gjelder bratte og lange trapper. Bruk sklisikre matter og unngå vannsøl på gulvet. Et håndtak ved badekaret og i dusjen gir ekstra trygghet. Alle trapper bør ha gelender på begge sider om du skulle miste balansen.

Har du gamle, slitte tøfler som du er 'glad i'? Kast dem! Bruk innefottøy som er stødig, har helkappe og som er sklisikker. Fottøyet er særlig viktig når du går i trapper. Å bære tunge ting i trappa er risikabelt. Få noen til å hjelpe deg eller gå flere ganger om det er mulig.

Brennskader

Varmt vann fra kraner kan bli for varmt. Bruk varmtvannskraner med termostat eller reduser temperaturen på varmvannsberederen (spør rørleggeren) for å unngå å bli skoldet. Kokende kjeler er skumle, vær forsiktig når du flytter slike kasseroller på komfyren. Kjøkkenet er en farlig arbeidsplass. Der må du ta deg i vare for varme flater og skarpe arbeidsredskaper.

Brann

Mange frykter brann, og det med rette. Røyking på senga eller i godstolen du pleier å hvile i, har tatt mange liv. Stearinlys som velter eller brenner ned i brennbare lysestaker er farlige. Tørrkoking og nedsmelting på avglemte kokeplater er også en brannkilde. Det samme er kaffekokere og strykejern. Stol ikke på termostater, slå av apparatet etter bruk. Gryter med smult og olje kan selvantenne om det blir for varmt. Prøv aldri å slukke slik brann med vann. Prøv å kvele ilden ved å legge et lokk over, og slå av platen om mulig.

Sjekk at alt er i orden og slått av om kvelden før du legger deg til å sove, og når du forlater huset.

Det bør være en brannvarsler i alle rom. De fleste har bare en eller to. Sjekk at du hører alarmen fra soverommet. Brannalarmen må ha nye batterier hvert år og kontrolleres regelmessig.

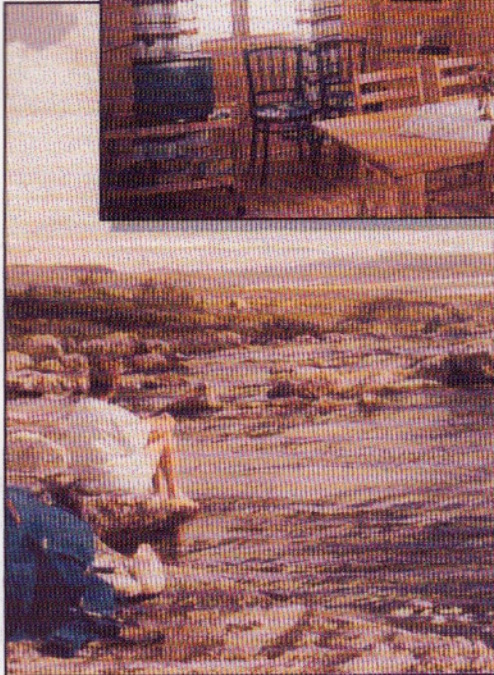
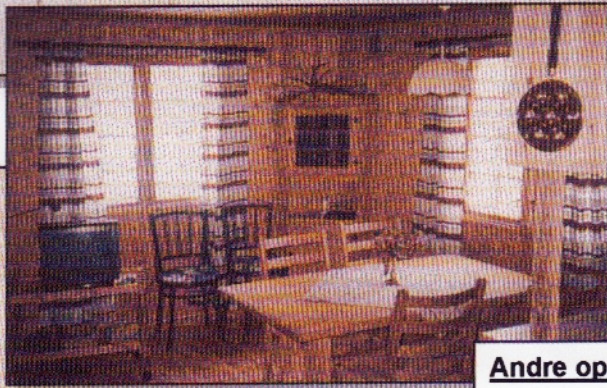
Du har kanskje også et brannslukkingsapparat i leiligheten, men kan du bruke det? Og greier du å løfte det? Skulle det begynne å brenne, og du har vansker med å bruke slukkemidler, - kom deg ut snarest mulig, og la andre ta seg av slukkinga.

Går sikringene ofte? Det er et varsel om at noe er galt. La en elektriker sjekke det elektriske anlegget.

Fortsetter side 10

**Z
D
F
D
A
O**

Generell informasjon:

Odultun, som eies av Kommunikasjonsforbundet, er ei helårshytte på ca 50 m², har stue med kjøkkenkrok og utstyr.

Det er to soverom med køyeplass til 6 personer (2 + 4)

Dynetrekk, laken og putevar må tas med.

Hytta har vedovn. (Leier må selv ta med ved)

Det er innlagt strøm, komfyr, kjøleskap og panelovner.

Det er ikke innlagt vann. Vann hentes på Shellstasjonen i sentrum (automat)

Andre opplysninger:

Flott fjellterreng med gode turmuligheter sommer og vinter.

Alpint skisenter, badeland, skøytebane, båtutleie/fiske og golfbane

1 km til butikksenter

Spørsmål vedr. leie etc: Solbjørg Bakøy 95217197 (p), 38025008 (p)

Leieforhold:

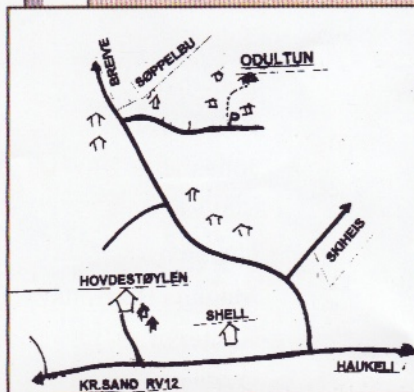
Utleie fra søndag kl 16.00 til søndag kl 16.00.

Søknadsfrist:

Vinterferie og påske 1. Febr. Sommer og høst: 1. Mai.

Priser: Medl av komm.forbundet Ikke medl i parentes:

Døgn kr. 150 (200),
Helg kr 400 (500),
Uke kr 600 (800),
Påsek del 1 og 2 og vinterferie kr 700 (800)

Adkomst:

Fra Hovden kjører du mot Bieve (1 km), til første bolighus på venstre side.

Deretter veg til høyre (350 m)

Parkeringsplass på venstre side vec skilt merket: ODULTUN

Hytta ligger ca 60 m opp fra dette skiltet.

Hovdestøylen resepsjon har ekstranøkkel.

MELD DEG INN I DITT HJEMSTEDS TELEPENSJONISTFORENING!

Her møter du venner og kollegaer og oppfrisker gamle minner

ARENDAL	Björg Berli	Sandnes	4812 Kongshavn	37 08 82 71
BERGEN	Aslaug Hellevang	Postboks 7150	5020 Bergen	55 13 43 87
BODØ/SALTEN	Gerd Blomstrand Kristensen	Tjeldberget 11	8012 Bodø	75 58 11 68
DRAMMEN	Bjørn Ivar Eidsvig	Heggevn. 13	3043 Drammen	32 81 14 60
GJØVIK	Bjørn Kjensberg	Frans Olsensv. 11	2817 Gjøvik	61 17 39 09
GLÅMDAL	Jan H. Andreassen	Blomstervn. 37	2208 Kongsvinger	62 81 59 40
GUDBRANDSDAL	Solveig Båtstøløkken	Grendevn. 10, Sjøa	2670 Otta	61 23 60 34
HAMAR	Arne Trønnes	Olut Melvoldsg. 32	2318 Hamar	62 52 32 50
HARSTAD OG OMEGN	Olav Bertheussen	Røkenes	9402 Harstad	77 01 70 70
HAUGESUND	Arne Fosse	Hervikvn. 10 D	5521 Haugesund	52 71 65 50
HELGELAND	Evald Hagenes	Veslefrikkvn. 13	8800 Sandnessjøen	75 04 34 34
KRISTIANSAND	Elisabeth Augland	Koggevn. 62	4624 Kristiansand	38 08 52 78
KRISTIANSUND	Gerd Ohr	Sørsundvn. 28	6507 Kristiansund	71 67 12 06
LARVIK	Øyvind Jensen	Jegersborgg. 8 C	3257 Larvik	33 18 27 46
LEVANGER	Sigrun Moe	Rognhaug	7600 Levanger	74 08 13 62
LILLEHAMMER	Else Doseth	Frødingfaret 8	2613 Lillehammer	61 25 03 15
LILLESTRØM	Arve Dehli	Gamle Rovenv. 39	1900 Fetsund	63 88 14 22
LOFOTEN	Kjell Tetlie	Postboks 2	8309 Kabelvåg	76 07 83 12
MOLDE	Sigrid Jordhøy	Torbjørnsv. 13	6429 Molde	71 25 33 13
NAMSOS	Randi Langås	Vasshusvn. 2	7800 Namsos	74 27 50 68
NARVIK OG OMEGN	Hjalmar Bruvoll	Frydenlundsg. 34 A	8516 Narvik	76 94 66 56
NORD-ØSTERDAL	Ole Østlund	Hersestøa	2478 Hanestad	62 46 79 15
OSLO	Inger Trøan	Sofies plass 3 C	0169 Oslo	22 46 86 44
RINGERIKE	Halvard Solberg	Krokenvn. 16	3515 Hønefoss	32 12 27 09
SANDEFJORD	Leif Willy Fjeld	Skiringssalsvn. 126 B	3213 Sandefjord	33 45 86 16
SENTRALE ENHETER	Kristen Folkestad	Telev. 3	2020 Skedsmokorset	63 87 65 78
SKIEN	Elise Kristoffersen	Kirkebakken 16	3921 Porsgrunn	35 55 40 69
SOGN OG FJORDANE	Dagunn Klakegg	Postboks 168	6801 Førde	57 82 14 21
STAVANGER	Mery Hope	Johannesg. 23	4014 Stavanger	51 56 33 84
STEINKJER	Sverre Steinstad	Sundsnesvn. 35	7670 Inderøy	74 15 32 26
TROMSØ	Anne-Berit Aune	Utsikten 78	9018 Tromsø	77 67 51 00
TRONDHEIM	Inger Qvam	Magnus Berrføttsv. 1B	7046 Trondheim	73 91 81 50
TØNSBERG	Astrid Fagernes	Jupitervn. 6	3113 Tønsberg	33 32 57 10
VALDRES	Astri Jodalen	Øvrevn. 33	2900 Fagernes	61 36 00 59
ØSTFOLD	Karsten Karlsen	Skogfaret 33	1621 Gressvik	69 32 72 27
ÅLESUND	Oddveig Saure	Ørmetua 12	6009 Ålesund	70 13 78 30